

נח מיינו, ויודע את אשר עשה לו בנו הקטן. אשר ראה לא נאמר, אלא את אשר עשה לו, שפרסו. ולפיכך קללו, שנאמר ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו.

רבי פתח, (שם ת, כא) וירח ה' את ריח הניחח ויאמר לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם. כשיצא נח מן התבה, פתח עיניו, וראה את כל העולם פלו חרב. התחיל בוכה על העולם. אמר, רבוננו של עולם, אם בשביל חטאת האדם או בשביל השוטים תאבד עולמך, למה בראתו, או האי. אית לך למעבד או דלא תברי אינש, או דלא תיבד עלמא. העלה עולות, וקם והתפלל לפניו, ואותו הריח עלה לפני הקדוש ברוך הוא, וערב לו.

אמר רבי, שלשה ריחות עלו לפניו: ריח עולתו, וריח תפלתו, וריח מעשיו. ולא היה ריח בעולם שנזח לפניו כאותו הריח. ולפיכך צוה ואמר (במדבר כח, א) ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו. כלומר, ריח שהקריב נח לפניו, תשמרו להקריב לי, ריח עולה ותפלה וכשרון מעשים.

רבי איבו אמר, נח חכם היה, והיה מבין לחישה וצפצוף כל הנבראים ורמיתם, וכשהיה בתבה, אמר: יודע אני שאין פקח בעופות כמו העורב לדעת מנגנו סימן בעולם, מיד (בראשית ת, ז) וישלח את העורב.

אמר רבי חייא, ואיך עושה כף? והרי אמר רבי בון, אסור להסתפל באותם המנחשים בעופות השמים, והרי הוא בכלל (ויקרא יט) לא תנחשו ולא תעוננו, אפלו כל נחוש בעולם.

א"ל, אמר רבי חייא, למה שלח את העורב? שאמר רבי חייא, מצטער היה נח יותר על אבדן

רבי פתח, וירח ה' את ריח הניחח ויאמר לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם. כשיצא נח מן התבה, פתח עיניו, וראה את כל העולם פלו חרב, התחיל בוכה על העולם. אמר, רבוננו של עולם, אם בשביל חטאת האדם, או בשביל השוטים תאבד עולמך, למה בראתו, או האי. אית לך למעבד או דלא תברי אינש, או דלא תיבד עלמא. העלה עולות, וקם והתפלל לפניו, ואותו הריח עלה לפני הקדוש ברוך הוא, וערב לו.

אמר רבי, שלשה ריחות עלו לפניו, ריח עולתו, וריח תפלתו, וריח מעשיו. ולא היה ריח בעולם דניחח קמיה, כאותו הריח. ולפיכך צוה ואמר, (במדבר כח ב) ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו. כלומר, ריח שהקריב נח לפניו, תשמרו להקריב לי, ריח עולה ותפלה, וכשרון מעשים.

רבי איבו אמר, נח חכם היה, והיה מבין לחישה וצפצוף כל הנבראים ורמיתם, וכשהיה בתבה, אמר יודע אני שאין פקח בעופות כמו העורב, למידע מניה סימנא בעלמא, מיד וישלח את העורב.

אמר רבי חייא, (דף כט ע"א) והאיך עביד הכי, והאמר רבי בון, אסור לאסתפל באלין מנחשי בעופי דשמיא, והרי הוא בכלל (ויקרא יט כו) לא תנחשו ולא תעוננו, אפילו כל ניחוש בעלמא.

א"ל אמר רבי חייא, למה שלח את העורב.